

lingsordningen bør sikres løbende, f.eks. ved evaluering, efteruddannelse mv.

Domstolsstyrelsen vil, hvis lovforslaget vedtages, tage initiativ til at udvikle retsmæglernes kompetencer løbende, f.eks. ved kurser, seminarer og ved etablering af erfaringsudvekslingsgrupper. Domstolsstyrelsen vil også inddrage retsmæglingsordningen i de brugerundersøgelser, som styrelsen med jævne mellemrum gennemfører med henblik på at belyse brugerens tilfredshed med domstolene.

3.8. Den nærmere fremgangsmåde ved retsmægling

3.8.1. Efter Retsplejerådets opfattelse er de retningslinjer om retsmægling, der gælder under forsøgsordningen med retsmægling, jf. pkt. 2.4 ovenfor, i det væsentlige tilstrækkelige og hensigtsmæssige.

Retsplejerådet anfører, at retten, når den skal tage stilling til, hvem der skal fungere som retsmægler i en konkret sag, skal sikre sig, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver grund til at betvivle retsmæglerens upartiskhed. Efter Retsplejerådets opfattelse bør ingen kunne fungere som retsmægler, som ville være udelukket fra at dømme i sagen, og Retsplejerådet foreslår derfor, at retsplejelovens §§ 60 og 61 om inhabilitet skal finde tilsvarende anvendelse for retsmæglere, dvs. både domstolsjurister og advokater.

Retsplejerådet anfører, at det forhold, at en dommer har haft berøring med sagen under forberedelsen, som udgangspunkt ikke vil medføre, at den pågældende ville være afskåret fra at dømme i sagen. Selv om der ikke foreligger egentlig inhabilitet, bør retten dog efter Retsplejerådets opfattelse i almindelighed være tilbageholdende med at udpege en dommer som retsmægler, hvis dommeren under forberedelsen har taget stilling til anmodninger fra parterne, f.eks. i tilfælde, hvor en part fremsætter anmodning om forlængelse af fristen til at komme med et processkrift, hvilket modparten protesterer imod. Ved at undlade at udpege den pågældende dommer som retsmægler, vil man efter Retsplejerådets opfattelse kunne eliminere den risiko, der ellers kunne være for, at parterne blander virksomheden som dommer og retsmægler sammen.

Retsplejerådet finder, at det vil være en væsentlig forudsætning for en vellykket retsmægling, at parterne selv har afgørende indflydelse på forløbet af mæglingen. Forløbet af en retsmægling bør derfor efter Retsplejerådets opfattelse i vidt omfang overlades til aftale mellem retsmægler og parterne i den enkelte retsmægling. Retsplejerådet peger dog på en række forhold, som efter rådets opfattelse bør være udgangspunktet under en retsmægling, medmindre parterne aftaler noget andet.

Retsplejerådet foreslår, at retsmægleren skal kunne holde møder med parterne både samlet og hver for sig, idet der under forsøgsordningen har været positive erfaringer med at kunne holde særskilte møder. Med forslaget tydeliggøres det endvidere, at retsmægling foregår uden for retsmøder og adskiller sig fra traditionel forligsmægling ved domstolene. Retsplejerådet anfører, at det i det enkelte tilfælde, hvor der afholdes separate møder, bør aftales, hvilke informationer retsmægleren kan viderebringe til den anden part.

For at opnå en succesfuld retsmægling bør parterne efter Retsplejerådets opfattelse møde personligt under retsmæglingen, medmindre andet aftales. Hvis en part er en juridisk person, finder Retsplejerådet tilsvarende, at parten under retsmæglingen bør være repræsenteret af en eller flere personer, der kender sagen, og som er bemyndiget til at føre forhandlinger og indgå forlig på selskabets vegne, medmindre andet aftales i forbindelse med fastlæggelsen af det enkelte møde. Parternes eventuelle advokater bør efter Retsplejerådets opfattelse kunne deltage i møder, hvor deres klient deltager, medmindre andet aftales i forbindelse med fastlæggelsen af det enkelte møde.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør det være op til retsmægleren i samråd med parterne at fastlægge, hvordan sagen skal oplyses under retsmæglingen, herunder ved forklaringer fra sagens parter og ved dokumenter. Tredjemand, f.eks. en person med særlig sagkundskab inden for det område som konflikten vedrører, bør kunne deltage i retsmægling i det omfang, retsmægleren, parterne og den pågældende tredjemand er enige herom. Det må i givet fald aftales nærmere, hvad tredjemand skal udtale sig om, og på hvilken måde det skal ske.

Efter Retsplejerådets opfattelse er et af de væsentligste kendetegn ved (rets)mægling, at det, som foregår under mæglingen, er fortroligt, medmindre parterne aftaler noget andet. Retsplejerådet foreslår en udtrykkelig lovbestemmelse herom.

Hvis en oplysning i øvrigt er offentligt tilgængelig, bør det forhold, at oplysningen indgår i en retsmægling, dog efter Retsplejerådets opfattelse ikke medføre, at oplysningen herved bliver fortroligt. Retsplejerådet foreslår derfor en bestemmelse, der fastslår, at oplysninger, der i øvrigt er offentligt tilgængelige, ikke er omfattet af retsmæglingens fortrolighed.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør den part, der fremkommer med en oplysning under en retsmægling – og derved har rådighed over, om oplysningen skal indgå med den virkning, at den bliver »fortrolighedsstempelt« – selv kunne give afkald på denne fortrolig-